

разбра, че една отъ стениѣ на леговището се отличава отъ другитѣ. Това бѣше входа на пещерата, отъ дето влизаше виделина. А че тя не приличаше на другитѣ стени, това вълчето узна, преди още да му се отворятъ очитѣ. Защото виделината удряше затворенитѣ му клепачи, и очитѣ трепнѣха отъ свѣтлитѣ искри, които топло и приятно го галѣха.

Преди да порастне, вълчето имаше голѣмо желание да отиде къмъ изхода на пещерата, отдето

идва видело. Сжщото желание имаха братята и сестритѣ му. Свѣтлината ги примамяше, затова тѣ никога не пълзѣха къмъ задната стена на пещерата, а винаги къмъ изхода, макаръ очитѣ имъ да бѣха още затворени и макаръ майката постоянно да ги пждѣше отъ тамъ къмъ тъмния жгълъ на леговището.